

Zbornik sudske prakse

Predmet T-620/11

**GFKL Financial Services AG
protiv
Europske komisije**

„Državne potpore – Njemačko porezno zakonodavstvo u vezi s prijenosom gubitaka u buduće porezno razdoblje (Sanierungsklausel) – Odluka o proglašenju potpore nespojivom s unutarnjim tržištem – Tužba za poništenje – Osobni utjecaj – Dopuštenost – Pojam državne potpore – Selektivnost – Narav i struktura poreznog sustava – Javna sredstva – Obveza obrazlaganja – Legitimna očekivanja“

Sažetak – Presuda Općeg suda (deveto vijeće) od 4. veljače 2016.

- Tužba za poništenje – Fizičke ili pravne osobe – Akti koji se na njih izravno i osobno odnose – Osobni utjecaj akta opće naravi – Pretpostavke – Odluka Komisije kojom se zabranjuje program sektorskih potpora – Tužba poduzetnika koji na temelju navedenog programa ima stečeno pravo na poreznu uštedu – Dopuštenost*
(čl. 263. st. 4. UFEU-a)
- Tužba za poništenje – Fizičke ili pravne osobe – Pravni interes – Komisijina odluka kojom je utvrđena nespojivost potpore s unutarnjim tržištem – Suspenzija primjene predmetnog programa potpora nakon Komisijine odluke o pokretanju službenog istražnog postupka – Tužba koju je podnio korisnik navedenog programa potpora – Dopuštenost*
(čl. 263. st. 4. UFEU-a)
- Akti institucija – Obrazloženje – Obveza – Doseg – Odluka Komisije o državnim potporama*
(čl. 107. i 296. UFEU-a)
- Potpore koje dodjeljuju države – Pojam – Selektivnost mjere – Mjera porezne olakšice – Mjerila za ocjenu – Opravdanje koje se temelji na naravi ili općoj strukturi poreznog sustava*
(čl. 107. st. 1. UFEU-a)
- Potpore koje dodjeljuju države – Odluka Komisije – Sudski nadzor – Granice – Ocjena zakonitosti s obzirom na dostupne informacije u trenutku donošenja odluke – Razlog koji se temelji na činjenicama koje nisu istaknute u upravnom postupku – Dopuštenost*
(čl. 108. i 263. UFEU-a)

6. *Potpore koje dodjeljuju države – Pojam – Selektivnost mjere – Mjera porezne olakšice – Porezna mjera koja omogućuje prijenos gubitaka u slučaju stjecanja poduzetnika u teškoćama u svrhe sanacije – Uključenost – Opravdanje koje se temelji na naravi ili općoj strukturi poreznog sustava – Nepostojanje*

(čl. 107. UFEU-a)

7. *Potpore koje dodjeljuju države – Pojam – Potpore iz državnih sredstava – Odustajanje države članice od poreznih prihoda koje investitorima omogućuje da u određenim poduzećima steknu udjele pod povoljnijim poreznim uvjetima – Uključenost*

(čl. 107. st. 1. UFEU-a)

8. *Potpore koje dodjeljuju države – Povrat nezakonite potpore – Potpora dodijeljena protivno postupovnim pravilima iz članka 108. UFEU-a – Načelo zaštite legitimnih očekivanja – Područje primjene – Nacionalno tijelo koje je dostavilo obvezujuću obavijest koja je protivna propisima Unije – Nepostojanje legitimnih očekivanja korisnika – Postojanje navodno sličnih mjera u drugim državama članicama – Irelevantnost*

(čl. 108. UFEU-a; Uredba Vijeća br. 659/1999, čl. 14. st. 1., druga rečenica)

1. Poduzetnik u načelu ne može podnijeti tužbu za poništenje Komisijine odluke kojom se zabranjuje program sektorskih potpora ako se ta odluka na njega odnosi samo na temelju činjenice da pripada predmetnom sektoru i da je potencijalni korisnik navedenog programa. Nasuprot tomu, u slučaju kad ta Komisijina odluka dotiče skupinu osoba koje su bile određene ili određive u trenutku donošenja tog akta i prema kriterijima koji su svojstveni članovima te skupine, taj se akt može osobno odnositi na te osobe kao na dio uskoga kruga gospodarskih subjekata.

Stoga poduzetnika koji ima stečeno pravo na poreznu uštedu primjenom nacionalnog propisa, koji je odlukom o zabrani programa sektorskih potpora kvalificiran kao državna potpora, treba smatrati dijelom zatvorenog kruga gospodarskih subjekata koji su bili određeni ili barem lako određivi u trenutku donošenja te odluke, u smislu presude od 15. srpnja 1963., Plaumann/Komisija, 25/62. Taj zaključak nije doveden u pitanje činjenicom da su, nakon Komisijine odluke o pokretanju službenog istražnog postupka i potom odluke o zabrani programa sektorskih potpora, nacionalna tijela donijela mjere kojima su namjeravala ne primijeniti predmetni nacionalni propis.

Usto, elementi na kojima sudska praksa temelji osobni utjecaj u smislu članka 263. stavka 4. UFEU-a ne preklapaju se nužno sa sastavnim elementima državne potpore u smislu članka 107. stavka 1. UFEU-a.

(t. 55., 56., 64., 65., 70. i 71.)

2. Vidjeti tekst odluke.

(t. 76.-80.)

3. Vidjeti tekst odluke.

(t. 86.-97.)

4. Kvalifikacija nacionalne porezne mjere kao „selektivne“ podrazumijeva preliminarnu identifikaciju i ispitivanje zajedničkog ili „uobičajenog“ poreznog sustava koji se primjenjuje u dotičnoj državi članici. Kao drugo, mogući selektivni karakter prednosti koja je dodijeljena poreznom mjerom o kojoj je riječ treba ocijeniti i utvrditi u odnosu na taj zajednički ili „uobičajeni“ porezni režim dokazujući da ona

odstupa od toga zajedničkog sustava u dijelu u kojem uvodi razlikovanje između subjekata koji se u pogledu cilja koji se želi postići navedenim režimom nalaze u usporedivoj činjeničnoj i pravnoj situaciji, a što je dužna dokazati Komisija. Nakon te dvije prve faze ispitivanja mjera može biti kvalificirana selektivnom *prima facie*.

Međutim, tu pretpostavku selektivnosti ne ispunjava mjera koja se, iako jest prednost za nekog korisnika, opravdava naravi ili općom strukturom sustava u koji ulazi, što je dužna dokazati država članica o kojoj je riječ. Nakon provedbe te, eventualne, treće faze ispitivanja mjera se treba smatrati selektivnom.

Kad je riječ o opravdanju nacionalne porezne mjere koje se odnosi na narav i opću strukturu poreznog sustava, treba praviti razliku između, s jedne strane, ciljeva dodijeljenih posebnom poreznom režimu koji su mu izvanjski i, s druge strane, mehanizama prirođenih samom poreznom sustavu potrebnih za postizanje tih ciljeva, koji kao i temeljna ili vodeća načela sustava o kojem je riječ mogu poduprijeti takvo opravdanje.

(t. 100.-102. i 153.)

5. Vidjeti tekst odluke.

(t. 110.)

6. Mjera porezne olakšice koja na temelju iznimke od pravila koje ograničava mogućnost prijenosa gubitaka u slučaju stjecanja 25% ili više udjela u društvu pod određenim uvjetima omogućuje prijenos gubitaka ako je stjecanje poduzetnika u teškoćama izvršeno u svrhe sanacije je *prima facie* selektivna jer ne obuhvaća sve poduzetnike dioničari kojih su se bitno promijenili, nego se primjenjuje na strogo određenu kategoriju poduzetnika, odnosno poduzetnika koji su u trenutku stjecanja nesolventni ili prezaduženi ili im prijete opasnost da će to postati. Ta mjera, čije određene pretpostavke nisu povezane s ciljem prevencije zlouporaba i koja ne obuhvaća sve poduzetnike koji se nalaze u činjeničnoj i pravnoj situaciji koja je usporediva u pogledu cilja poreznog programa o kojem je riječ, poduzetnike u teškoćama stavlja u povoljniji položaj. Stoga Komisija nije pogriješila kada je zaključila da je sporna mjera uvela razlikovanje između gospodarskih subjekata koji se u pogledu cilja dodijeljenog poreznog sustavu nalaze u usporedivoj činjeničnoj i pravnoj situaciji.

Ta porezna mjera nije opravdana ni naravi ni općom strukturom poreznog sustava o kojem je riječ s obzirom na to da njezin glavni cilj da olakša sanaciju poduzetnika u teškoćama nije dio temeljnih ili vodećih načela poreznog sustava i da stoga nije unutarnji, nego je izvan njega, i pritom nije potrebno ispitati je li sporna mjera proporcionalna cilju koji se želi postići.

(t. 138., 139., 141., 142., 159. i 160.)

7. Vidjeti tekst odluke.

(t. 175.-183.)

8. Vidjeti tekst odluke.

(t. 186.-192.)